

РЕШЕНИЕ

№ 38148

гр. София, 02.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав, в
публично заседание на 20.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **219** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).
Образувано е по жалба от Д. С. Н., чрез пълномощника адв. А. К. срещу Решение №РД – 19-39/16.12.2025 г. по заявление за достъп до обществена информация с вх. №АУ – 2- 168/19.06.2025 г., в частта му по т.2 и т.3, издадено от главния секретар на Министерството на труда и социална политика.

Наведените основания за оспорване са за неспазване на установената форма, допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправните разпоредби и целта на закона- чл. 146, т. 2, т. 3, т. 4 и т.5 АПК. Жалбоподателят твърди, че процесното решение е издадено в изпълнение на Решение №40597/04.12.2025 г., постановено по адм. д. №9355/2025 г. на АССГ и с него само привидно се предоставя поисканата информация, като в действителност такава не е предоставена по т.2 и т.3 от заявлението. Нарушени били и изискванията за форма на оспорения акт, тъй като не били изложени никакви мотиви относно отказа на информацията по т. 2 и т. 3 от подаденото през юни 2025 г. заявление. Обосновават се съображения и за несъответствие с целта на закона. Исканата на оспорения отказ и връщане на преписката на органа за произнасяне, съобразно задължителните указания на съда.

В съдебно заседание пред АССГ, адв. К. поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ. Пледира, че пълната отмяна на формирания отказ създава висящност и законово задължение за административния орган да се произнесе изцяло по заявлението, спазвайки задължителните указания, сред които изрично съдът е посочил, че не се установяват основания за ограничение.

Такива не твърдял и административният орган при новото си произнасяне, но въпреки това не изпълнил конституционното си и законовото задължение за произнасяне по всички точки от заявлението. Сочената съдебна практика била напълно неотнормисима, тъй като се отнасяла за случаите, в които се иска от един орган да създава информация. В случая било безспорно, че тази информация е налична при административния орган, следователно липсвала каквато и да е пречка тя да бъде предоставена.

Ответникът – гл. секретар на Министерството на труда и социална политика чрез процесуалния представител - юрк. Китка С. – Ц. изразява становище за недопустимост и неоснователност на подадената жалба и моли същата да бъде оставена без разглеждане или да бъде отхвърлена като неоснователна. Подробни съображения излага в писмения отговор, инкорпориран в съпроводителното писмо по изпращане преписката на съда. Акцентира и върху обстоятелството, че главният секретар на Министерството на труда и социалната политика е получил конкретни указания от съда, като с оспореното решение, указанията на съда били изпълнени, съответно предоставен е достъп до наличните доказателства в МТСП. Информацията за отделните синдикални организации в предприятията или отрасловите и браншови организации се създавала от тези организации и в МТСП нямало обобщена информация. В тази връзка било Решение №12101/2015г. на ВАС по адм. дело №10766/2015г., поради което комисията нямала нормативно задължение да създава такава информация, с която да оценява кои са най-големите по брой членове отделни синдикални организации в предприятията и отрасловите и браншови организации. Такава информация не била създавана и не съществувала във вида, в който е искана. Посочената в жалбата информация, за които се твърди, че главният секретар на Министерството на труда и социалната политика (МТСП) е отказал достъп е част от друго заявление – заявление с вх. № АУ-2-147 от 04.06.2025 г., подадено от Д. Н.. По това заявление е издаден акт /отговор с изх. № АУ-2- 167 от 18.06.2025 г., изпратен на 19.06.2025 г. по ел. път на имейла, посочен в заявлението, като предпочитаната форма за предоставяне на достъп до обществена информация. Този акт не е бил оспорен и заявлението, по което е бил издаден не е било предмет на адм. дело № 9355/2025 г., по описа на АССТ.

Административен съд София- град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното:

Със заявление с вх. № АУ-2-147/04.06.2025 г. на МТСП (л.17), Д. С. Н. е поискала от главния секретар на МТСП следната информация:

- “1) Точен брой членове на национално представените синдикални организации КНСБ и КТ “Подкрепа” при последното преброяване, извършено от ведомството, за двете организации поотделно;
- 2) Списък с най-големите като брой членове 20 синдикални организации на КНСБ и КТ “Подкрепа” с посочени предприятия и брой членове по предприятия за всяка от синдикалните организации;
- 3) Списък с най-големите като брой членове 10 отраслови организации на КНСБ и КТ “Подкрепа” с най-големите синдикални организации като бройка и отрасъл за всяка от синдикалните организации.”

По това заявление (с вх. № АУ-2-147/04.06.2025 г. на МТСП) административният орган е изпратил писмо № АУ-2-167/18.06.2025 г. на МТСП (л.18-19), с което е отговорил на заявителката.

Със следващо писмо, регистрирано с вх. № АУ-2-168/19.06.2025 г. на МТСП Д. Н. е поискала

достъп до следната информация, а именно: какъв брой членове на синдикалните организации е установен, за да се приеме, че са изпълнени изискванията на Наредбата (за определяне на реда за установяване наличието на критериите за представителност на организациите на работниците и служителите и на работодателите) и копия от документите, въз основа на които е установена представителността на КНСБ и КТ „Подкрепа“.

В отговор на това ново заявление, до жалбоподателката е изпратено писмо № АУ-2-187/01.07.2025 г. на МТСП (л.26-28). Това посимо, което по същността е решение по ЗДОИ за отказ по заявлението, бил съдебно оспорен от заявителката. По жалбата ѝ е постановено Решение №40597 от 04.12.2025 г. по адм. дело №9355/2025 по описа на Административен съд София – град, което е окончателно (чл.40, ал.3 от ЗДОИ) С решението, АССГ-Второ отделение, 32 състав е отменил оспорения отказ по заявление с вх. №АУ-2-168/19.06.2025 г. и е задължил главния секретар на Министерство на труда и социалната политика да предостави информация, както следва: брой членове на К. на независимите синдикати в България и на Конфедерация на труда „Подкрепа“, установени в производството по издаване на Решение № 46 от 29 януари 2025 година на Министерския съвет за признаване на Конфедерация на труда „Подкрепа“ за представителна организация на работниците и служителите на национално равнище и Решение № 47 от 29 януари 2025 година на Министерския съвет за признаване на К. на независимите синдикати в България за представителна организация на работниците и служителите на национално равнище, и копия от документите, въз основа на който двете решения са издадени.

Последвало е издаване на оспореното в пределите на настоящото производство Решение №РД – 19- 39/16.12.2025 г. на главния секретар на МТСП, като в съответствие с диспозитива му се предоставя пълен достъп до служебната обществената информация, поискана със заявление с вх. № АУ-2-168/19.06.2025 г. В решението е посочено, че е назначена комисия за установяване наличието на критериите за представителност на организациите на работодателите и на работниците и служителите (Комисията), със срок за работата до 3 януари 2025 г., което е извършила проверка и анализ на документите на КНСБ и КТ „Подкрепа“. Въз основа на представените документи било установено, че КНСБ и КТ „Подкрепа“ са подали всички изискуеми документи съгласно чл. 4 от Наредбата. В документите и на двете синдикални организации се съдържат данни, въз основа на които можело да се извърши преценка за наличие на критериите по чл. 34 от КТ. В списъците на синдикалните организации и единните протоколи на самостоятелните синдикални секции на КНСБ са били констатирани несъответствия. Посочено е също, че двете синдикални организации отговаряли на изискването по чл. 34, т. 3 от КТ - да имат местни органи в повече от една четвърт от общините в страната и национален ръководен орган и отговарят на изискването по чл. 34, т. 4 от КТ - да имат качество на юридическо лице, придобито по реда на чл. 49, ал. 1 от КТ най-малко три години преди подаване на искането за признаване на представителност. С решението е предоставена Справка за резултатите от проверката на организациите на работниците и служителите за наличието на критериите по чл. 34 от КТ, във формат Microsoft Word Document (.doc).

При така приетото за установено от фактическа страна, съдът обуславя следните правни изводи: Преценката за допустимост на жалбата е осъществена с определението от з.з. на 23.02.2026 г. за насрочване на делото в открито съдебно заседание и не е налице изменение на обстоятелствата, което да налага повтарянето ѝ от съда.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна, по следните съображения:

По делото се установи, че жалбоподателката е отправила до административния орган две отделни заявления за достъп до обществена информация, регистрирани съответно с вх. № АУ-2-147/04.06.2025 г. и вх. № АУ-2-168/19.06.2025 г.

С първото заявление жалбоподателката е поискала, наред с останалото, информация относно най-големите по брой членове синдикални организации на КНСБ и КТ „Подкрепа“, съответно отрасловите организации на двете конфедерации, с посочване на предприятия, брой членове и отрасъл (т.2 и т.3 от заявлението). По това заявление административният орган се е произнесъл с писмо № АУ-2-167/18.06.2025 г., което по същността е решение по реда на ЗДОИ.

Второто заявление- заявление с вх. № АУ-2-168/19.06.2025 г. има различен предмет. С него е поискана информация относно броя на членовете на КНСБ и КТ „Подкрепа“, установен в производството по признаване на представителността им, както и копия от документите, въз основа на които са постановени решения № 46 и № 47 от 29.01.2025 г. на Министерския съвет, както и да се предоставят копия от документите, на база на които е установена представителността на КНСБ и КТ Подкрепа съгласно нормативните изисквания. Отказът по това второ заявление е бил предмет на адм. д. № 9355/2025 г. по описа на АССГ. С решение № 40597/04.12.2025 г. съдът е отменил отказа по заявление с вх. № АУ-2-168/19.06.2025 г. и е задължил главния секретар на МТСП да предостави на заявителката конкретно посочената в диспозитива му информация. В изпълнение на това съдебно решение е постановено процесното Решение № РД-19-39/16.12.2025 г.

Следователно предметът на настоящото производство е законосъобразността на новото произнасяне по заявление № АУ-2-168/19.06.2025 г., извършено в изпълнение на решение № 40597/04.12.2025 г. на АССГ. Именно в тези предели е дължим и съдебния контрол за законосъобразност на акта.

Макар и в жалбата основното оплакване да е свързано с това, че административният орган не се е произнесъл по т. 2 и т. 3 от първоначалното заявление № АУ-2-147/04.06.2025 г., като с процесното решение само привидно била предоставена поисканата информация, това оплакване е без значение. Действително в отправеното с жалбата до съда искане се сочи заявление с вх. № АУ-2-168/19.06.2025 г., но пък и това искане отново препраща към т.2 и т.3, които съдържателно съответстват на предходното заявление № АУ-2-147/04.06.2025 г. Защитната тезата, че при новото произнасяне административният орган е бил длъжен да даде отговор и на исканията, съдържащи се в предходното заявление от 04.06.2025 г. е неоснователна. Двете заявления са с отделен, различен и самостоятелен предмет. По тях са налице отделни и самостоятелни произнасяния от задължения субект. Едното от тези произнасяния е съдебно оспорено, а другото не е. Обстоятелството, че второто заявление е подадено непосредствено след получаване на отговора/акта по първото и че между тях съществува връзка, не означава, че заявленията и произнесените по тях актове/отговори тях загубват своето самостоятелно съществуване. Второто заявление не заменя първото заявление, не се влива в него и не става негова неделима част. В съответствие с установената съдебна практика, със сила на пресъдено нещо се ползва само диспозитива, но не и мотивите на съдебния акт. В случая с диспозитива на влязлото в сила Решение № 40597/04.12.2025 г. по адм. д. № 9355/2025 г. по описа на Административен съд София – град, АССГ- II о., 32 състав е определил конкретно информацията, която следва да бъде предоставена по заявление № АУ-2-168/19.06.2025 г. С това решение, съдът: “ ОТМЕНЯ отказ по заявление вх. № АУ-2-168/19.06.2025г. на Министерство на труда и социалната политика, обективиран в писмо № АУ-2-187/01.07.2025 г. на Министерство на труда и социалната политика. ЗАДЪЛЖАВА главния секретар на Министерство на труда и социалната политика да предостави информация, както следва: брой членове на К. на независимите синдикати в България и на Конфедерация на труда “Подкрепа”, установени в производството по издаване на Решение № 46 от 29 януари 2025 година на Министерския съвет за признаване на Конфедерация на труда „Подкрепа“ за представителна организация на работниците и служителите на национално

равнище и Решение № 47 от 29 януари 2025 година на Министерския съвет за признаване на К. на независимите синдикати в България за представителна организация на работниците и служителите на национално равнище, и копия от документите, въз основа на които двете решения са издадени.“

По тези съображения е неоснователно твърдението на жалбоподателя, че с оспореното по настоящото дело административно решение административният орган не е изпълнил съдебното решение по т.2 и т.3 от заявление с вх. № АУ-2-168/19.06.2025 г. В приложената към оспореното решение справка е посочен броят членове на К. на независимите синдикати в България и на Конфедерация на труда “Подкрепа”, установени в производството по издаване на Решение № 46 от 29 януари 2025 година на Министерския съвет за признаване на Конфедерация на труда „Подкрепа“ за представителна организация на работниците и служителите на национално равнище и Решение № 47 от 29 януари 2025 година на Министерския съвет за признаване на К. на независимите синдикати в България за представителна организация на работниците и служителите на национално равнище- 263 385 за КНСБ и 78906 за КТ Подкрепа. Що се отнася обаче до постановеното с влязлото в сила съдебно решение предоставяне на копия от документите, въз основа на които двете решения са издадени, решението е само привидно благоприятен за жалбоподателя акт, както се твърди и в жалбата. В решението е посочено как се е развила процедурата, нормативните изисквания, които е следвало да бъдат спазени, назначената за целта комисия, която е следвало да провери спазването им, но няма разпоредително влолеизявление нито за предоставяне, нито за непредоставяне на “ копия от документите, въз основа на които двете решения са издадени“, което административният орган е бил задължен да направи с влязлото в сила съдебно решение по по адм. дело №9355/2025 на АССГ. Силата на присъдено нещо според доктрината и досега установената съдебна практика се състои в нейното правоустановяващо и регулиращо действие и в непререшаемостта на спора. Кое е присъденото нещо показват нейните обективни предели, а кои са лицата, за които това нещо е присъдено показват субективните ѝ предели. В обективните предели на силата на присъдено нещо влиза спорното правоотношение, предмет на делото. В случая с влязлото в сила съдебно решение по по адм. дело №9355/2025 на АССГ със сила на пресъдено нещо се установява, че органът дължи по реда на ЗДОИ поисканата от Д. Н. информация, изразяваща се в предоставянето на копия от документите, въз основа на които са издадени двете решения, посочени в диспозитива на същото съдебно решение. Този спор не може да бъде пререшаван по настоящото дело, след като ответникът не се позовава на нови факти, възникнали след формирането на силата на пресъдено нещо. По делото безспорно се установи, че посочената по-горе информация не е предоставена. В този смисъл обективизираната разпоредителна воля на органа в оспореното административно решение за предоставяне на „пълен достъп“ е само привидна и поради това – незаконосъобразна. Външно, формално се предоставя цялата информация, но съдържателно част от информацията не е предоставена, без да са изложени мотиви за това, а още по-малко настъпили нови факти след формиране на силата на пресъдено нещо. Така допуснатото нарушение осъществява основанията по чл.146, т.3 от АПК- съществено нарушение на административнопроизводствените правила и представлява отменително основание за оспорената част от административното решение- частта, с която е постановено, че се предоставя „пълен достъп до служебната обществена информация, поискана със заявление вх. № АУ-2-168/19.06, подадено от Д. Н., журналист във вестник „Капитал“. След отмяната му, преписката следва да се върне на органа за ново произнасяне в съответствие с влязлото в сила с Решение №40597 от 04.12.2025 г. по адм. дело №9355/2025 по описа на Административен съд София – град, в частта му, с която органът е задължен да предостави копия от документите, въз основа на които са издадени двете решения, посочени в

диспозитива на същото съдебно решение. Органът следва да съобщи, че може да постанови мотивиран отказ само при настъпили нови факти.

Съобразно изхода на спора, предмет на делото и на основание чл.143, ал.1 от АПК, правото на разноси е възникнало за жалбоподателя. Жалбоподателят не е упражнил правото си да поиска присъждането им съгл. чл.81 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК, поради което с решението разноси не се възлагат (чл.172а, т.7 от АПК).

Воден от изложеното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, АССГ- Второ отделение, 23-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №РД – 19- 39/16.12.2025 г., издадено от главния секретар на Министерството на труда и социална политика, В ЧАСТТА МУ, с която е постановено предоставянето на „пълнен достъп до служебната обществена информация, поискана със заявление вх. № АУ-2-168/19.06, подадено от Д. Н., журналист във вестник „Капитал“, като привидно изцяло благоприятен акт.

ВРЪЩА преписката на главния секретар на Министерството на труда и социална политика за ново произнасяне в съответствие с влязлото в сила с Решение №40597 от 04.12.2025 г. по адм. дело №9355/2025 по описа на Административен съд София – град, в частта му, с която органът е задължен да предостави копия от документите, въз основа на които са издадени двете решения, посочени в диспозитива на същото съдебно решение.

ОТХВЪРЛЯ жалбата в останалата ѝ част.

Решението е окончателно и не подлежи на оспорване (чл.40, ал.3 от ЗДОИ).

СЪДИЯ: